

HERRAN KANSAN KIPUPISTEET

Väinö Hotti

Herran kansan määrittely

Tässä kirjoituksessa ”Herran kansa” ei tarkoita mitään määrättyä ryhmää (lahkoa), vaan niitä, jotka ovat joskus tavalla tai toisella tulleet uskoon ja tahtovat vaeltaa taivastietä. Voitaisiin myös puhua ”Suomen Siionista”.

Tunnelma korkealla

Lähtökohtaisesti ja ulkonaisesti ajatellen hengellinen tilanne Suomessa on hyvä. Valtiovallan puolelta uskovilla on hyvät toimintamahdollisuudet. Lisäksi meillä on kaksi tehokasta ja koko Suomen kattavaa informaatiokanavaa: **TV7** ja **Radio Dei**. Sanomaa on mahdollista levittää aina ”Hangosta Petsamoon”.

Runsaudenpulaa

Muutama vuosikymmen sitten julistuksesta oli pulaa. Maallisia rientoja oli riittämiin, mutta hengellisiä sai tosissaan hakea. Lisäksi osallistuminen tilaisuuksiin oli vaikeampaa – ei ollut kulkuneuvoja. Tänäpä, nimenomaan kaupunkipaikoissa, on tilaisuuksista ”runsaudenpulaa”, eikä maaseudullakaan ole ylivoimaista osallistua tilaisuuksiin.

Valinnanvaikeus

Tavallinen sukankuluttaja on ymmällä päästään. Häntä revitään joka suuntaan. Ryhmien välillä vallitsee armoton kilpailu: 1) kilpalaulanta, 2) kilpakosinta, 3) kilparahastus. Uskova joutuu omantunnon edessä tiukoille: kuka näistä on raamatullisin? Ketä tukea? Kaikki huutavat kurkku suorana: TÄÄLLÄ ON KRISTUS!

”Jos silloin joku sanoo teille: **'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko. Sillä väärää kristuksia ja väärää profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin**” (Matt.24:23,24).

Skitsofreniavaara

Kun ihmistä revitään joka suuntaa, on vaara sairastua jakomielitautiin. Kaikki eivät voi olla oikeassa, mutta mistä tiedän, kuka on oikeassa? Ei voi ajaa yhtä aikaa monta jänistä! Tämä on henkisestikin raskasta. Miksi pitää olla niin monta porukkaa; onko Raamatussa tälle mallille perusteita? On vaikea löytää tervettä ja raitista uskoa!

”*Se mies on sairas totisesti, jonka terveys kaikki keitot kesti.*”

Mihin osallistun?

1. Moni suomalainen tekee **mutu**-ratkaisun. Missä on paras tunnelma sinne mennään - ”tukka putkella”.
2. Toisen kohdalla **armolahjat** ratkaisevat. Jos esim. sairaita paranee tai puhutaan kielillä, se on selvä merkki oikeasta tilaisuudesta.

3. Enemmistö ratkaisee muutamien käyttäytymisen. Sinne mennään, missä on paljon muitakin! Siellä on turvallista olla; ei joudu ainakaan silmätikuksi.

Raamatullinen ote puuttuu

”Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; **he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin**” (Apt.17:10,11).

Suomalaisilta puuttuu pitkälti kyky arvioida julistettua sanaa Raamatun pohjalta. He eivät ole tässä mielessä ”jaloja kristittyjä”. Tässä tilanteessa Sana ei pääse ohjaamaan uskovien kannanottoja ja käyttäytymistä – ja se on surkea asia! Uskovan osallistumisen eri tilaisuuksiin tulisi ratkaista se, **onko julistus raamatullista**. Kaikki muut houkutukset tulisi hylätä.

Ajattelua puuttuu

Suomalainen kristillisyyks on pitkälti kristillisyyttä, johon liittyy läheisesti vähäinen ajattelutyöskentely ja pohdiskelu. Uskon pitäisi nimenomaan edistää ajattelua! ”Uskon, että ymmärtäisin” (Anselm).

Dogmatiikka ei kiinnosta

Aikamme kristillisyyks on pitkälti **sielullista** pintavaahtoa. Opilliset kysymykset eivät kiinnosta. Minulla on tästä henkilökohtainen kokemus. Tarjosin kirjaani KRISTINOPPI JUMALAN KANSALLE kustantajalle. Sain torjuvan vastauksen: ”**Opilliset asiat eivät ihmisiä nykyään kiinnosta!**” Opillisesti ajatellen aikamme uskovalla on ”jalat tukevasti ilmassa”!

Perinteen rasite

Suomessa on vahvana perintö, jossa seurakuntaväki jaetaan teologeihin ja maallikkoihin. Tässä mallissa ainoastaan papit ovat aktiivisia. Tavallinen seurakuntalainen ”istuu ja uskoo”. Tämä turmiollinen perinne tulisi välttämättä murtaa.

Henkien arvostelu

Raamatullinen yleinen pappuus laiminlyödään ja ”oppien ja opettajien arvostelu” jää pois. Kun vain joku jotakin Jumalasta ja Jeesuksesta puhuu, se on OK.

”Mutta te olette ”valittu suku, **kuninkaallinen papisto**, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja”, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen ”ette olleet kansa”, mutta nyt olette ”Jumalan kansa”, jotka ennen ”ette olleet armahdetut”, mutta nyt ”olette armahdetut” (1. Piet.2:9,10).

Sokeuden ongelma

Lopunajan uskovia vaivaa sokeus. Laodikeaa pidetään lopunajan seurakuntana:

”Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava

sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja **sokea** ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja **silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit**" (Ilm.3:14-18).

"Kuka on sokea, ellei minun palvelijani, ja kuka niin kuuro kuin minun sanansaattajani, jonka minä lähetän? Kuka on niin sokea kuin minun palkkalaiseni, niin sokea kuin Herran palvelija?" (Jes.42:19).

"Israelin vartijat **ovat kaikki sokeita**, eivät he mitään käsitä; he ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua. He näkevät unta, makailevat ja nukkuvat mielellään" (Jes.56:10).

"Ja muutamat fariseukset, jotka olivat siinä häntä lähellä, kuulivat tämän ja sanoivat hänelle: **"Olemmeko mekin sokeat?"** Jeesus sanoi heille: "Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi syntiä; mutta nyt te sanotte: 'Me näemme'; sentähden teidän syntinne pysyy" (Joh.9:40,41).

Kirkon pelastusoppi

Luterilainen pelastusoppi mallailee pitkälti Rooman äitikirkon oppia: synnintekeminen – synnintunnustus - synninpäästö, synnintekeminen – synnintunnustus - synninpäästö jne. – Tässä pelastus muuttuu ihmiskeskeiseksi ja – pappiskeskeiseksi. Luotetaan helposti – ei Kristukseen – vaan metodiin.

Raamatun pelastustie

Raamatun pelastustie ei ole "kehätie", joka ei johda mihinkään, ei pahenna eikä paranna. Se on tiukasti ankkuroitu **Jeesuksen vereen**. Jeesuksen veri: 1) puhdistaa, 2) pyhittää, 3) yhdistää. Tässä on raamatullinen Jeesuksen veren pelastava "kolmoisvirta". Pelastuksen evankeliumi on nimenomaan **veren evankeliumia**. Jos pelastusoppi ei keskity Jeesuksen vereen, silloin me kuulumme Jeesuksen veren halveksijoihin:

"Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat. Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: **kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!** Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa". Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin" (Hebr.10:26-31).

TV7 ja Radio Dei

Nykyisestä opillisesta sekamelskasta kantavat päävastuun **TV7** ja **Radio Dei**. Nämä molemmat viljelevät ryytimaata, jossa "kaikki kukat saavat kukkia". Kummassakaan ei tunneta käsitettä "harhaoppi". Henkiä ei koetella eikä arvostella. Paavalin julistukseen liittyi kiinteästi kristinuskon puolustaminen, **apologia**. Se sisälsi oikean opin esiintuomisen ja väärän kumoamisen.

Johtaja sitoo

Uskovan tulisi olla sidottu Kristukseen ja Sanaan. Kun puuttuu Kristuksen sisällinen tunteminen ja Sana on myös vieras, johtaja vie uskovaan kuin ”pässä narussa”. Tämä on vaikea ongelma. Suomen uskovat ovat pitkälti johtajaan sidottuja ”laumaihmissiä”.

Uskova heittopussina

”Ja hän antoi muutamia apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, **etemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa**; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus, josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on” (Ef.4:11-16).

”Minä huomaan näinä päivinä, että monia sieluraukkoja heitellään sinne ja tänne, niin että he ovat ihmisten arpapelien ja eksytyksen kavalien juonien pauloissa kaikkien opin tuulten viskeltävinä vain odottaen tulevaisuutta petetyiksi, Ef.4:14. Olen havainnut, että rakennetaan monia vääriä perustuksia, joiden rakentamiseen hukataan turhaan paljon aikaa, ja että ihmiset eivät puhu totuutta rakkaudessa eivätkä perusta kaikessa häneen, joka on pää, Kristukseen, Ef.4:15. Ei voida perustaa Kristukseen, jos ei ole yhteyttä häneen. Ja ilman yhteyttä häneen on kaikki, mitä teemme, kirottua” (Wilcox, Kallis hunajan pisara, ss.7,8).

Viihde on hyväksi?

Maalliselta puolelta viihde on vyörynyt myös hengelliselle rintamalla. **Korostetusti tämä ilmenee nuorten tilaisuuksissa.** Julistus on lähinnä ”yleiskonnollisuutta”. Euron kiilto silmissä panee tilaisuuksien järjestäjien mielikuvituksen laukkaamaa. Hengellisyyden varjolla järjestetään monenmoisia pippaloita, joissa pääesiintyjinä ovat monta kertaa maalliset artistit. **Jumalan sanan** julistus jää hengellisissäkin tilaisuuksissa usein vähäiseksi. Tilalle tulevat konsertit, koomikot ja jopa tanssi (Kansanlähetys). Erilaiset elämysmatkat Israeliin ja kotimaahankin tuovat hengellistä viihdettä seurakuntaväelle. Lain saarna on lähes tyystin jäänyt pois, koska sen katsotaan karkottavan ihmiset tilaisuuksista.

Leipää ja sirkushuveja

Erinomainen toimeliaisuus kattaa monen järjestön päivittäisen ohjelman. Tämän päivän kristityt ovat ”Martta” - kristittyjä. Jeesuksen jalkain juuressa viipyminen on harvinaisempaa. Diakoniatyö on lisännyt kannatustaan viime vuosina. Tämä työmuoto on kääntymättömienkin suosiossa; se ei ole ”hullua saarnaa”. Diakonian avulla lypsetään helposti järjestöille rahaa; uskovat on ”Suomen paras lypsykarja!”

”Totta luulen, kristikansa narrattavaks` kai on herkin, jos vain liikkuu hurskain elein, osaa tehdä ristinmerkin” (Vilho Rantanen).

Markkinameininkiä

Kirkot ovat paikoitellen vararikon partaalla. Seurakuntatiloja myydään maalliseen käyttöön. Tämän ohella seurakunnat ovat muodostuneet ”markkinapaikoiksi”, joissa käydään monenlaista kauppaa – Jumalan sanan kustannuksella. **Jeesus ei vain kutsunut ihmisiä Herran huoneeseen, vaan hän myös meni sinne ruoskaa heiluttaen**

”Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaista ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa. **Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoi ulos pyhäköstä heidät kaikki lampainen ja härkineen ja kaasi vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon.** Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: ”Viekää pois nämä täältä. **Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi.**” Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: ”Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut” (Joh.2:14-17).

Markkinahumua

Seurakunnan viihteellisyyteen liittyy sen epämääräinen markkinatoiminta. Paljon rahanpyydyksiä ja kaupankäyntiä. Ihmiset ovat ikään kuin valtavassa karusellissa, jossa pää varmasti menee pyörälle. Linnanmäkitunnelmassa kaikkien pitää viihtyä. Ollaan epätietoisia siitä, miksi oikeastaan ollaan koolla; ei ole selvää päämäärää:

”Ja he huusivat, mikä mitäkin; sillä kokous oli sekasortoinen, ja **useimmat eivät tieneet, minkätähden he olivat tulleet kokoon**” (Apt.19:32).

”Helppoheikit” kuuluvat markkinakuvaan. Hengellisyttäkin on siteeksi. Halpaa armoa tarjotaan. Taivaslippu heltiä helpolla.

HERODEKSEN TEOLOGIA

”Ja Herodias piti vihaa häntä vastaan ja tahtoi tappaa hänet, mutta ei voinut. Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja **suojeli häntä.** Ja kun hän kuunteli häntä, **tuli hän epäröivälle mielelle monesta asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään.** Niin tuli sopiva päivä, kun Herodes syntymäpäivänään piti pitoja ylimyksilleen ja sotapäälliköille ja Galilean ensimmäisille miehille. Ja Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Niin kuningas sanoi työlle: ”Ano minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sinulle” (Mark.6:19-22).

Jalo poliitikko

Herodes oli monessa mielessä esimerkillinen vallankäyttäjä.

1) Suojeli Johannes Kastajaa. Kuinka moni populismin hapattama hallitsija asettuu tänään julkisesti suojelemaan uskovia?

2) Oli aralla mielellä Jumalan sanan edessä. Kuinka moni hallitsija tänään on aralla tunnolla?

”Onnellinen se ihminen, **joka aina on aralla tunnolla;** mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa” (Snl.28:14).

”Minun käteni on kaikki nämä tehnyt, ja niin ovat kaikki nämä syntyneet, sanoo Herra. Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, **jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä**” (Jes.66:2).

3) Kuunteli mielellään Jumalan sanaa. Kuinka moni suomalainen poliitikko nähdään jatkuvasti Jumalan sanan kuulossa?

4) Kuunteli Johannes Kastajaa. Kuinka moni suomalaisessa yhteiskunnassa valtaa käyttävä rientää herätyskokouksiin parannussaarnaamaan kuulemaan? Toisaalta evankelioimis- ja herätyskokoukset ovat jäämässä pois muodista.

Monessa asiassa

Tässä oli Herodeksen vahvuus - ja heikkous.

”For Herod feared John, knowing that he was a just man and an holy, and observed him; and when he heard him, **he did many things, and heard him gladly**” (St.Mark.6:20; King James Version).

”Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, että hän tiesi hänen hurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja otti vaarin hänestä, ja **kuuli häntä monessa asiassa, ja kuunteli häntä mielellänsä**” (Mark.6:20; Biblia).

Herodesta voidaan pitää mallikelpoisena kansalaisena, jopa esimerkillisenä hallitsijana. Hänellä oli monia kristillisiäkin avuja. Hänellä oli kuitenkin **yksi heikkous**, Akilleen kantapää, joka lopulta koitui hänen kohtalokseen. Hänen elämänsä kariutui 6. käskyyn: ÄLÄ TEE HUORIN! Herodes eli huoruussuhteessa (piti veljensä vaimoa). Lisäksi hän pidoissaan edisti huoruutta sallimalla tanssijatytön esiintyä siellä. Oli kyseessä ”tuplahuoruus”.

Raamatun valitut palat

Herodes oli ”raamatullinen” hallitsija. Hänen ongelmansa oli se, että hän valikoi Raamatun kohtia. Herodes noudatti Raamattua ”soveltuvin osin”. Herodeksella oli ”Raamatun valitut palat”. Tämä pitää paikkansa monesta tämän päivän kristitystä ja myös monista hengellisistä liikkeistä. Kuinka voimallisesti esim. lestadiolaiset taittavat peistä Raamatun puolesta? Mutta yhtä kaikki he **hylkäävät selkeästi Raamatun seurakuntaopin**.

Priorisointi pettää

Kun Raamattua käytetään valikoiden, mukaan tulee välttämättä myös priorisointiongelma. Asiat laitetaan väärään tärkeysjärjestykseen. Raamatunlauseita voidaan lainata paljonkin ilman, että asia tulisi selväksi. Tällöin ollaan korkeintaan kvasi (-näennäis-) raamatullisuudessa.

”Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin!” (Matt.23:24).

Saatanan Raamattu

Saatana tuntee Raamatun tarkkaan. Ja osaa sitä myös käyttää. Mutta hänenkin ongelmansa on **valikoitu Raamatun käyttö**. Raamattua käyttämällä Saatana harhauttaa Sanassa vakiintumattomia uskovia. Nimenomaan tällöin hän esiintyy ”valkeuden enkelinä”.

”Niin hän vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas; **sillä kirjoitettu on**: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta,

että he varjelevat sinua', ja: 'He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'" (Luuk.4:9-11).

"Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi" (2. Kor.11:14).

Herodeksen pitojen menu

Herodeksen pidot eivät liioin poikenneet nykyisistä pidoista; sama kattaus hyvin pitkälti: **1) viina, 2) tanssi, 3) naiset.**

Ei mitään uutta auringon alla

1.Viina. Absolutistit ovat tänään perin harvinaisia seurakuntaväenkin keskuudessa. Täysin raittiita pidetään tiukkapipoisina muukalaisina. Vähintäänkin saunakaljat voidaan ottaa.

2. Tanssi. Tanssivillitys (ja karkelot) on levinnyt myös seurakuntiin ja järjestöihin.

3. Naiset. Avioliiton pyhyys on kärsinyt. Avioliitot ovat yleistyneet.

Saarnamies ja Herodeksen teologia

Suomen viime vuosikymmenien eräs ehkä Suomen suosituimmista saarnamiehistä **Erkki Leminen** näyttää pitkälti samaistuvan Herodeksen teologiaan. Hänenkin kattauksensa oli: viina, tanssi ja naiset. Leminen itse kirjoittaa: "(17.12.83) ...On kuulemma tullut joitakin ilmiäntojoja, joiden perusteella päättivät panna minut puhekieltoon. Ilmiannot koskevat elämäntapojani **viinan, tanssin ja naisten tiimoilta.**

Mitäkö vastasin!? Sanoin olevani kaikissa noissa syyllinen. En puolustellut enkä sen enempeää kommentoinut" (Sisko Latvus, Erkki Leminen, Armon matkamies, ss.273,274).

Erkki Lemisen teologia tulee selvästi ilmi myös hänen suhtautumisessaan pelastusvarmuuteen:

Leminen löysi "kerran pelastettu – aina pelastettu" opin. Näin avartunut Erkki kirjoittaa: "Kun joku julistaja väitti kaitaa tietä kuin katon harjaksi, Erkki ei voinut hyväksyä ajatusta, vaan sanoi kääntävänsä tuon harjan toisinpäin, v-kirjaimeksi. 'Kaikki viettää kohti keskustaa, Kristusta. Tältä tieltä ei voi pudota', hän vakuutti" (mt.228).

Tämä oppi on tietysti välttämätön takaamaan synnissä elävänkin uskovan taivaaseen pääsyn.

Mitä Raamattu sanoo?

Raamattu ottaa voimakkaasti kantaa Herodeksen ja Lemisen teologiaan:

"Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina sillä kaikinainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä - ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; **älkөөnkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä"** (Ef.5:8-11).

HUORUUS – SEURAKUNNAN ONGELMA

Seurakunnissa kisaillaan raamatullisuudesta. Nimenomaan viidesläiset taittavat peistä raamatullisuuden puolesta (naispappeus, homous, abortti jne.). Voidaan syystä sanoa, että nämä

yhteisöt kuulevat Jumalaa ”monessa asiassa”. **Mutta onko jotakin jäänyt huomaamatta?**
Liittykö sekin 6. käskyyn?

”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikeksi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? **Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?”** (1. Kor.1:10-13).

Jaettu Kristus = monta Kristusta

Paavali havainnollistaa seurakunnan tilan: eri hengelliset kodit merkitsevät ”jaettua Kristusta”. Tämähän on järjetöntä ja mahdotonta! Olisihan ollut juhlavaa, jos Paavalilla olisi ollut oma kirkko, samoin Apolloksella ja Keefaalla. Mitä pahaa siinä olisi ollut? Apostolisia kirkkoja!

Apostolien arvovalta tulee huomioida. Apostolien arvovalta on kuitenkin alisteinen Kristuksen arvovalle. Tällöin ei Paavali, Pietari ja Apollos merkitse mitään – ei edes taivaan enkelit:

”Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu” (Gal.1:8,9).

Loogisena johtopäätöksenä seurakunnan sirpaloitumisesta on moniavioisuus ja huoruus: Kristuksella on **monta aviovaimoa**. Kun Kristus tulee noutamaan morsiamensa, hän ottaa yhden morsiamen tuolta ja toisen täältä. **Eihän tässä ole mitään järkeä!** Eikö tämä ole vakava haaste lopunajan sirpaleseurakunnalla, Kristuksen jaetulle ruumiille? Onko moinen seurakunta valmis ottamaan Kristuksen vastaan? Tässä ollaan Herodeksen huoruusteologiassa.

Huruuden tiellä

Herodeksen ongelma oli **huoruus**. Lahkolainen on ryvettänyt itsensä moninkertaisesti tässä synnissä:

1. Kansankirkko lähti huruuden tielle liittoutuessaan maallisen vallan kanssa 300-luvulla.
2. Lahkolaiset syvensivät huruutta hylkäämällä ”yhden seurakunnan opin”, **ekkesian**.
3. Edelleen saattavat jotkut kansankirkon jäsenet syyllistyä Herodeksen edustamaan huoruuteen toisen sukupuolen kanssa.

Laillistettua huruutta

Joskus on tanssia sattuvasti nimitetty ”laillistetuksi huoruudeksi”. Sillä on tahdottu sanoa, että siinä tapahtuu sopimaton intensiivinen lähentely toiseen sukupuoleen. Toisaalta tanssi on lähes koko kansan yleisesti hyväksymä, jopa muutamien hengellisten piirienkin.

Lahkolaisuudessa tapahtuu ”hengellinen huoruus”. Siinä lahkolainen huoraa ”valekristuksen” kanssa ja on uskonon Raamatun Kristukselle. Tämäkin väärä yhteys on vuosisatojen käytännöllä laillistettu (legitimoitu) ja yleisesti hyväksytty.

Lahkolaisten valekristus kasvaa Antikristuksen aikana ”suureksi portoksi”:

”Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen: ”Tule, minä näytän sinulle sen **suuren porton** tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä, hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet” (Ilm.17:1,2).

Herodeksesta tuli murhaaja

Siitä huolimatta, että Herodes ”monissa asioissa” toimi oikein ja raamatullisesti, hänestä lopulta tuli **murhaaja**: tanssi, viina ja huoruus olivat turmion tie.

Lahkolaiset toimivat monessa asiassa oikein, mutta paljastuvat lopulta murhaajiksi, Kristuksen paloittelijoiksi.

Esikuva Vanhasta testamentista

”Siihen aikaan, kun ei ollut kuningasta Israelissa, asui eräs leeviläinen mies muukalaisena Efraimin vuoriston perukoilla, ja hän otti itselleen **sivuvaimon Juudan Beetlehemistä**. Mutta hänen sivuvaimonsa **oli hänelle uskonon ja meni hänen luotansa isänsä kotiin Juudan Beetlehemiin**, ja hän oli siellä jonkun aikaa, neljä kuukautta. Sitten hänen miehensä nousi ja lähti hänen jälkeensä viihdytteläkseen häntä ja palauttaakseen hänet luokseen; ja hänellä oli mukanaan palvelija ja aasipari. Ja nainen vei hänet isänsä kotiin; ja kun naisen isä näki hänet, riensi hän iloisena häntä vastaan” (Tuom.19:1-3).

”Mutta kotiin tultuaan hän otti veitsen, **tarttui sivuvaimoonsa ja paloitteli hänet luineen kaikkineen kahdeksitoista kappaleeksi ja lähetti ne kaikkialle Israelin alueelle**” (Tuom.19:29).

”Niin kokoontuivat kaikki Israelin miehet kaupunkia vastaan, kuin yhdeksi mieheksi yhtyneinä” (Tuom.20:11).

1. VT:ssa paloiteltiin ”sivuvaimo”, UT:ssa Kristus, Ylkä. On selvää, että ”paloittelun” jälkeen ollaan tekemisissä **kuolleen Kristuksen kanssa**.

2. Sivuvaimon paloittelusta oli seurauksena katkera taistelu Israelin ja Benjaminin välillä. Kristuksen paloittelu toi taistelun eri lahkosten välille. Tällöin on kyseessä ”kaikkien sota kaikkia vastaan”.

Harhakuva seurakunnasta

Tunnustuskirjat määrittelee seurakunnan aivan oikein: ”*Se on kaikkien uskovien yhteisö, joiden keskuudessa evankeliumi puhtaasti saarnataan ja pyhät sakramentit evankeliumin mukaisesti jaetaan*” (TK s.27).

Suomen maasta ei kuitenkaan moista **yhteisöä** löydy. Löytyy sen sijaan lukuisia ”lahkoseurakuntia”. Yleisesti ajatellaan, että nämä yhteenlaskettuina muodostavat raamatullisen

seurakunnan, **ekklesian**. Raamattu kuitenkin sanoo, että sirpaleseurakunnat kertovat ”jaetusta Kristuksesta” – ja muodostavat **lahkoryppään**:

”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikeksi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?” (1. Kor.1:10-13).

Rakkausongelma

Rakkaus eri muodoissaan on seurakunnissa esillä: aviorakkaus, ystävän rakkaus, vihamiehen rakastaminen jne. Eräs rakkauden muoto on kuitenkin lähes kokonaan unohdettu: keskinäinen rakkaus. Tämä on ”kuuma peruna”, johon koskemista kaihdetaan. Tiedetään varsin hyvin, että tämän käsittely olisi tuhoisa lahosysteemille!

Jeesus puhuu nimenomaan uskovien keskinäisestä rakkaudesta. Siinä on myös ratkaisu seurakuntaoppiin:

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on **keskinäinen rakkaus**” (Joh.13:34,35).

Jeesuksen sanojen mukaan siellä missä ei ole uskovien keskinäistä rakkautta ei ole lainkaan hänen todellisia opetuslapsiaan! Toinen Raamatun ehdoton totuus on taas se, että missä rakkaus ei ilmene käytännössä ja tekoina, sitä ei ole lainkaan olemassa.

”Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä **me rakastamme veljiä**. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa” (1. Joh.3:14).